SINTEZA CALIFICĂRII ROMÂNIEI ÎN TURNEUL FINAL AL C.M.

PLUSURILE „CAMPANIEI MEXICANE"

...Cînd delegaţii celor patru federaţii interesate în prima grupă a preliminariilor C.M., întruniţi special, au căzut de acord asupra programului jocurilor, la noi s-a obiectat că am acceptat ca prima partidă s-o disputăm în deplasare, tocmai împotriva favoritului grupei, Portugalia. S-a spus că în acest fel şansele ne sînt reduse din plecare cu 50 la sută, cel puţin.

Rezultatul de la Lisabona (0—3) avea să contureze, şi mai mult, aceste obiecţiuni. Dar, vorba aceea, orice rău spre bine...

Şi au urmat celelalte etape: **BUCUREŞTI — 23 XI 1968, ATENA — 16 IV 1969, LAUSANNE — 14 V 1969, BUCUREŞTI — 12 X 1969** şi, din nou, **BUCUREŞTI — 16 XI 1969**, care au însemnat, pentru echipa noastră naţională, paşi spre calificare, beneficiind — firește — şi de concursul rezultatelor celorlalte echipe. Astfel că, la capătul unei „campanii mexicane" de 386 de zile, am răsturnat toate pronosticurile iniţiale şi am obţinut calificarea multi dorită, şi pe care n-au reuşit s-o cucerească reprezentative ca Scoţia, Iugoslavia, Spania, Portugalia, Argentina, Austria, Franţa.

Graficul rezultatelor echipei României în ultimele mari competiţii la care a participat. (V = victorie, N = meci egal, I = înfrîngere).

Acum, la ora bilanţului (care trebuie să însemne punct de plecare pentru pregătirea participării la turneul final din Mexic în condiţii şi mai bune, cu rîvnă, modestie, seriozitate şi răspundere), vă invităm să ne însoţiţi pe drumul parcurs de echipa naţională, pentru a consemna cîteva lucruri importante.

• CÎŞTIG ÎN CONSTANŢĂ ŞI ECHILIBRU

Să urmărim, de pildă, problema realizărilor noii noastre naţionale. Vom folosi, în acest scop, o comparaţie cu participarea la preliminariile trecute, ale C.M. 1966 (în grupă cu **Portugalia, Cehoslovacia şi Turcia**) şi ale CAMPIONATULUI EUROPEI 1968 (în grupă cu **Italia, Elveţia şi Cipru**). Deci, grupe care au comportat acelaşi număr de meciuri (6) ca acum. Înscriind rezultatele obţinute (V — victorie, N — nule, I — înfrîngeri) în cele trei competiţii în graficele (alăturate), avem imaginea comportării echipei şi, prin comparaţie, ajungem la concluzia că **ACTUALA REPREZENTATIVĂ A AVUT O LINIE GENERALĂ CONSTANTĂ ŞI MAI MULT ECHILIBRU ÎNTRE JOCURILE DISPUTATE ACASĂ** (puncte negre, în grafic) **ŞI ÎN DEPLASARE.**

• PROCENTAJ MAI BUN

La concluzii pozitive ajungem pornind şi de la cifrele (punctele) realizate de naţională:

C.M. 1966: **6 puncte din 12 posibile**, deci 50%

C.E. 1968: **6 puncte din 12 posibile**, deci 50%

C.M. 1970: 8 PUNCTE DIN 12 POSIBILE, DECI 66%.

Cîştigul este evident. Acest 66% este inferior procentajului obţinut de echipe calificate din alte grupe (87% U.R.S.S. şi Uruguay, 75% Suedia şi Belgia, 91% R.F. a Germaniei, 100% Brazilia; doar Peru a realizat 63%), dar este explicabil dacă-l raportăm la posibilităţile fotbalului nostru şi, mai ales, la echilibrul valoric al grupei, singura în care diferenţele dintre echipe sînt mai mici şi în care ultima a obţinut 4 puncte faţă de 2, 1 sau nici un punct în altele.

• UN MARE SALT

Detaliind punctajul pe jocuri acasă şi afară, diferenţa de comportare a echipelor noastre la cele trei competiţii este şi mai evidentă:

C.M. 1966: **6 puncte acasă (100%), 0 afară**

C.E. 1968: **4 puncte acasă (66%), 2 afară (33%)**

C.M. 1970: 5 ACASĂ (83%), 3 AFARĂ (50%).

Rezultă de aici, în afara echilibrului de care vorbeam mai sus, şi o calitate, extrem de preţioasă, a echipei naţionale actuale: A ÎNCEPUT SĂ JOACE BINE, FĂRĂ ACEL TERIBIL COMPLEX DIN TRECUT ŞI SĂ REALIZEZE ŞI ÎN DEPLASARE. Se poate spune chiar că **în acest an reprezentativa a jucat mai bine afară decît acasă!** Cele 3 puncte cîştigate la Lausanne şi Atena (cifră care, cum s-a constatat şi în alte grupe europene, a reprezentat minimul necesar pentru a reuşi calificarea) oricum sînt mai valoroase decît cele 2 din preliminariile C.E., deoarece acestea din urmă au fost obţinute în faţa Ciprului...

• ACASĂ, CA-N DEPLASARE

Dar, comparaţia ne conduce şi la unele constatări mai puţin bune, la unele aspecte deficitare.

Dacă în deplasare a jucat mai bine, în schimb acasă echipa a început să şchioapăte. Nu şi-a pierdut invincibilitatea pe teren propriu, dar nici n-a satisfăcut pe deplin. **Jocul şi punctul pierdut în meciul cu Grecia, ca şi comportarea generală în cel cu Elveţia (2—0) constituie dovezi peste care nu se poate trece.** Chiar în privinţa stilului de joc sînt obiecţiuni: **echipa a jucat acasă ca în... deplasare**, adică cu accent pe apărare, în loc pe ofensivă.

• APĂRAREA ÎNAINTEA ATACULUI

Eficacitatea este mai scăzută, ca joc (acasă) şi ca fructificări (goluri). De la 9 goluri, marcate în C.M. 1966 şi 18 în C.E. 1968 am ajuns la 7 goluri (dintre care trei în urma unor faze fixe: **Dumitrache, Domide şi Dembrovschi**, unul autogol — elveţianul **Michaud** şi trei din acţiuni — **Dumitrache 2 şi Dobrin**). SCĂDEREA EFICACITĂŢII ESTE EVIDENTĂ (de la mediile de 1,50 în 1966 şi 3 1968 la una de 1,16 !...) şi ridică problema îmbunătăţirii jocului atacului. În schimb, apărarea merită o notă bună: media golurilor primite a scăzut de la 1,16 şi 2,33 la 1 gol de joc.

★

Punînd, însă, totul în balanţă, aceasta înclină de partea realizărilor obţinute de o echipă nouă, prin includerea în sînul ei a unui nucleu tînăr, cu mari perspective, printre care **Răducanu** (relansat de jocul de la Atena), **Dinu** (pornit spre consacrare la Linz, în 1968), **Nunweiller VI** şi **Dobrin** („recuperaţi", primul cu Anglia, în 1968, al doilea la Linz, 1968), **Dumitrache** (încercat cu Olanda 1968, rechemat la Anglia 1968), **Dembrovschi** (debut la Lisabona 1968), **Domide** (marea încercare Anglia 1968).

Petre GAŢU

CEI 25 DE JUCĂTORI FOLOSIŢI

NUMELE	CLUBUL	Vîrsta	Jocuri	Minute jucate	Media notelor	Internaţional A
1. Coman	Dinamo Buc.	23	1	45	5	7
2. Deleanu	Dinamo Buc.	25	4	325	8	11
3. Dinu	Dinamo Buc.	21	6	540	7,50	12
4. Boc	Dinamo Buc.	23	3	270	8,33	6
5. Ghergheli	Dinamo Buc.	28	4	280	7,66	33
6. Nunweiller VI	Dinamo Buc.	25	4	360	8,50	10
7. Pîrcălab	Dinamo Buc.	28	1	90	5	38
8. Dumitrache	Dinamo Buc.	21	5	450	8,20	10
9. Lucescu	Dinamo Buc.	24	6	495	7	21
10. Sătmăreanu	Steaua	25	6	540	7,66	16
11. D. Nicolae	Steaua	26	1	90	6	8
12. Hălmăgeanu	Steaua	28	3	215	7,33	18
13. Gornea	U.T.A.	25	2	135	7	4
14. Petescu	U.T.A.	27	1	90	6	5
15. Domide	U.T.A.	23	1	90	7	4
16. Răducanu	Rapid	23	4	360	7,22	6
17. Dan Coe	Rapid	28	4	360	8	38
18. Mocanu	Petrolul	27	2	180	6,50	21
19. Grozea	Petrolul	24	1	15	5	4
20. Tufan	Farul	27	1	90	9	2
21. Kallo	Farul	26	1	45	5	6
22. Dobrin	F. C. Argeş	22	3	260	7,33	20
23. Dembrovschi	Din. Bacău	24	6	444	6,80	9
24. Martinovici	„U" Craiova	29	1	81	5	2
25. I. Ionescu	Alemannia	30	1	90	8	24

EVOLUŢIA COMPONENŢEI LOTULUI

25 au fost jucătorii (din 10 cluburi) care, după cum reiese din tabelul alăturat, au îmbrăcat tricoul naţional în lupta pentru calificare. Numărul pare destul de ridicat pentru 6 meciuri, dar nu trebuie uitat că acestea s-au întins pe o perioadă mai mare de un an. Din echipa cu care am debutat în preliminarii (Lisabona, 27 octombrie 1968: 0—3 cu Portugalia), adică: Coman (min. 46: Gornea) — Sătmăreanu, D. Nicolae, Dinu, Mocanu — Ghergheli, Petescu — Pîrcălab, Dobrin, Dembrovschi (min. 75: Grozea), Lucescu, doar 4 au fost în continuare titulari (Sătmăreanu, Dinu, Dembrovschi, Lucescu) în timp ce Mocanu, Ghergheli şi Gornea au fost folosiţi cu intermitenţă. Au dispărut parţial sau complet Coman şi apoi Gornea, D. Nicolae, Dobrin, Grozea, Petescu, Pîrcălab — pentru accidentări, lipsă de formă etc. Doar Dobrin a revenit spre sfîrşit, în lot.

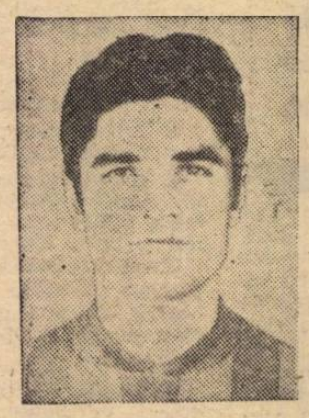

Sătmăreanu

Au apărut în schimb nume noi — Dumitrache, Martinovici, Boc, Tufan, Domide, Kallo — şi, pentru meciul de la Atena, s-a apelat chiar la Ion Ionescu. Dar cei mai mulţi dintre aceştia nu au fost decît înlocuitori ai titularilor pentru un meci sau mai puţin (Grozea, de pildă, n-a fost folosit decît 15 minute!). Partidele cu Anglia şi Elveţia de la Bucureşti au constituit puntea de legătură (pe traseul Lisabona —„Wembley"—Atena) pentru că în aceste jocuri au debutat cei ce vor alcătui nucleul cristalizat în capitala Marii Britanii cu prilejul acelui 1—1. De aci încolo, modificările în formaţie vor fi minime şi vor avea ca sursă motive absolut fortuite.

Cum am spus, a existat un adevărat nucleu care a făcut din plin dovada valorii sale, şi, mai ales, a rămînerii în formă — ceea ce este notabil — pe durata de aproape 13 luni. În centrul lui, SĂTMĂREANU şi DINU, care nu au lipsit nici un minut din preliminarii. Apoi, LUCESCU şi DEMBROVSCHI, de asemenea cu cîte 6 meciuri la activ, dar fiecare cu cîte o înlocuire. Dumitrache (5 jocuri), Răducanu, Dan, Deleanu, Nunweiller VI (4 partide) au completat acest nucleu valoric.

Din tabelul al doilea reies cu claritate care au fost atît posturile cele mai sigure, cît şi cele deficitare. Din prima categorie fac parte „tricourile" cu nr. 2 şi cu nr. 11. Într-adevăr, Sătmăreanu a fost tot timpul „proprietarul" celui cu nr. 2, în timp ce Lucescu nu l-a împrumutat pe al lui decît o singură dată, şi numai pentru o repriză, lui Kallo. În schimb, cele mai numeroase modificări s-au înregistrat în atac (şi de aci reiese că a fost punctul nevralgic al formaţiei), cu precădere pe postul de atacant central dreapta, ocupat pe rînd de 5 (!) jucători. S-a început cu Dobrin, s-a continuat cu Domide, apoi cu Ion Ionescu şi Tufan pentru ca, în final, să reapară Dobrin dar şi — prin forţa împrejurărilor — Ghergheli în ultimul joc, pentru 10 minute.

Dinu

Mircea TUDORAN

TOT PUNCTELE DIN DEPLASARE AU DECIS

Prima perioadă a desfăşurării preliminariilor europene a lăsat falsa impresie că ele se vor dezvolta sub semnul unei regularităţi care va duce, inevitabil, la un mare număr de meciuri de baraj; gazdele îşi apropiau metodic punctele, iar oaspeţii mizau pe repetarea, în sens invers, a performanţei în partida-retur. Cam aşa se desfăşurau lucrurile în mai toate seriile, inclusiv în seria reprezentativei **României.**

Dar, pe nesimţite, fotbalul şi neprevăzutele sale au intrat în scenă. Victoriile sau egalităţile repurtate în afara graniţelor şi-au făcut loc, prompt subliniate de comentariile specialiştilor. Acum, cînd privim tabloul calificatelor europene, constatăm că **valoarea punctelor cucerite în deplasare a fost repusă în drepturi. Aproape fără excepţie, învingătoarele grupelor au realizat minimum 50% din posibilul punctaj pe teren străin.**

Iată exemplele: reprezentativele **Italiei, Uniunii Sovietice** şi **Republicii Federale a Germaniei** — care au realizat calificarea fără să înregistreze înfrîngerea — au obţinut 75% (primele două) şi, respectiv, 83% din maximul punctajului în deplasare. Fotbaliştii italieni şi sovietici (care au făcut parte din grupe de cîte trei echipe, ceea ce a însemnat şi o deplasare în minus) au totalizat cîte 3 din cele 4 puncte posibile, iar fotbaliştii vest-germani au la activ 5 din cele 6 puncte puse în joc în întîlnirile pe teren străin (ei au făcut parte dintr-o grupă cu 4 echipe). Reprezentativa **Suediei** a obţinut 50% din totalul punctelor în deplasare, asemenea echipei **Belgiei.**

În această situaţie, a realizării a jumătate din punctajul maxim al jocurilor în deplasare, intră şi reprezentativa **României.** Ea a adunat 3 din cele 6 puncte care s-au disputat pe stadioanele din **Lisabona, Atena** şi **Lausanne.** Punctele acestea au fost determinante pentru victoria finală din grupă. Pentru că celelalte partenere au realizat totaluri inferioare; astfel, echipele **Greciei** şi **Elveţiei** au obţinut cîte 2 puncte în partidele desfăşurate în deplasare, iar aceea a **Portugaliei** un singur punct.

Partidele de pe teren propriu n-ar fi asigurat o departajare pentru primul loc pentru că reprezentativele **României** şi **Greciei** au recoltat acelaşi număr de puncte pe stadioanele lor: 5. Se vede din aceste cifre cît de preţioase au fost egalul de pe stadionul **Karaiskakis** dar, în special, victoria de la **Lausanne**; aceasta din urmă a reprezentat MOMENTUL CARE, AŞA CUM S-A ADEVERIT PÎNĂ LA URMĂ, A RUPT ÎN FAVOAREA FOTBALIŞTILOR NOŞTRI ECHILIBRUL GRUPEI. Sigur că am fi fost şi mai satisfăcuţi dacă, asemenea favorabilului final general al întrecerii, şi ultimul meci de la **Bucureşti** s-ar fi terminat cu o victorie care ar fi dat calificării reprezentativei noastre o şi mai autoritară situaţie în clasament. Din momentele bune, dar mai ales din cele mai puţin satisfăcătoare, ale luptei pentru calificare, trebuie extrase premisele alcătuirii unui temeinic, judicios plan de pregătire în vederea mult mai pretenţiosului examen care urmează, turneul final.

Eftimie IONESCU